ŠKOLSKÝ ROK 1869/1870

Slovenské ev. a. v. gymnázium v Revúcej vstupuje do ôsmeho roka a nižšie Slovenské ev. a. v. gymnázium v Turčianskom Svätom Martine do tretieho roka svojej existencie. V tomto školskom roku k nim pribudlo ďalšie a bohužiaľ v tomto období aj posledné slovenské gymnázium.

3. októbra 1869 sa začal školský rok v ďalšej „klenotnici vzdelávania" detí slovenského drobného ľudu na nižšom Slovenskom katolíckom gymnáziu v Kláštore pod Znievom. *„Chudoba sa nasťahovala do Znieva"* povedal Martin Čulen, ktorého obrovské úsilie o založenie znievskeho gymnázia bolo korunované úspechom. Tak ako slovenské gymnáziá v Revúcej a v Turčianskom Svätom Martine trpeli na nedostatok financií, takisto i Znievske gymnázium malo na začiatku svojej vzdelávacej dráhy veľmi málo peňažných darov. No nechýbal medzi nimi finančný príspevok PhDr. Ivana Branislava Zocha, revúckeho učbára, zo svojich prednášok organizovaných na tento účel už v roku 1868. Bol to jeden z dôkazov, že revúcki učbári boli stúpencami dobrej myšlienky zriaďovať ďalšie slovenské stredné školy.

Národne orientovaná výchova študentov revúckeho gymnázia a učiteľského semeniska svojím dosahom čoraz viac prerastala Revúcu, ako aj región Gemera-Malohontu. Tento výrazný úspech nemohol ostať bez povšimnutia najmä tých, ktorým školy jednoducho zavádzali.

Generálny dozorca ev. a. v. cirkvi Gabriel Prónay zvolal učbársku poradu, ktorá sa konala 3. - 4. júla v Ači. Cieľom porady bolo „usporiadanie gymnázií". Na porade sa zúčastnili aj A. H. Škultéty a S. Ormis. Generálny dozorca s nimi rokoval po slovensky. Obdivoval ich veľkú obetavosť a sebazapieranie. Vyslovil obdiv aj manželkám revúckych učbárov, že pri takých malých platoch ich manželov dokážu vyžiť. Ani nie o mesiac a pol, 17. augusta, poslal však ten istý generálny dozorca úradný list správcovi gymnázia, v ktorom obviňuje revúckych učbárov, najmä Zocha, z priečenia sa proti ústave a zákonom, z rozširovania panslavistických myšlienok medzi pospolitým ľudom a školskou mládežou. Zároveň žiada správcu gymnázia, aby Zochovi v poburovaní zabránil. August Horislav Škultéty generálnemu dozorcovi napísal list, v ktorom bráni PhDr. Ivana Branislava Zocha a takéto obviňovania považuje za vymyslené. Škultéty si neskôr zaspomínal, že „ . . . *jednou rukou stavali múry národno-cirkevnej osvety a v druhej ruke držali zbraň proti zlomyseľným osočovaniam*..."

Za takýchto podmienok otvárali nový školský rok 1869/1870. Do gymnázia a učiteľského semeniska študenti nastúpili takto: I. ročník gymnázia - 27 študentov, II. - 19, III. - 13, IV. - 16, V. - 11, VI. - 13, VII. - 8 a VIII. - 15 študentov. Učiteľské semenisko, „Beh I." - 12 študentov a do „Behu II." - 12 študentov a jeden mimoriadny študent.

V tomto školskom roku nastali zmeny v pedagogickom zbore. Na základe uznesenia patronátneho konventu z 22. júna bol namiesto učbára Karola Viesta, ktorý odišiel do Nemecka pokračovať v štúdiu, zvolený za pomocného učbára **JÚLIUS BOTTO**. Chorého učbára Rudolfa Homolu dočasne zastupoval **ĽUDOVÍT MIČÁTEK**.

Zdroj: Dušan Dubovský - Revúca kolíska slovenského stredného školstva